

SPIS TREŚCI

program festiwalu.....	3
wykłady.....	5
koncerty.....	18
warsztaty.....	22
wystawa.....	24
(nominowane prace w kategorii DŹWIĘK)	
projekcje.....	40
(nominowane prace w kategorii OBRAZ)	

»MŁODE WILKI 14«

KONFERENCJA I FESTIWAL

To festiwal obrazu i dźwięku skierowany do studentów wyższych szkół plastycznych i muzycznych oraz niezależnych młodych ludzi, zainteresowanych zagadnieniami sztuki współczesnej.

Nazwa Festiwalu nawiązuje do kultowego filmu z 1995 roku, którego akcja odbywa się w Szczecinie. Organizatorem festiwalu jest Wydział Malarstwa i Nowych Mediów Akademii Sztuki, która jako najmłodsza uczelnia artystyczna w Polsce, buduje swoją pozycję poprzez wdrażanie nowoczesnych technik edukacji artystycznej.

Na festiwal zostało zgłoszonych około 200 prac z zakresu sztuki dźwięku i sztuki video. Jury nominowało 14 realizacji w obu kategoriach DŹWIĘK i OBRAZ, które zostaną zaprezentowane w dniach 21–23 listopada 2014 w Szczecinie w Galerii Zona Sztuki Aktualnej (realizacje dźwiękowe) oraz na pokazie kinowym (realizacje filmowe).

W skład jury wchodzi: Katarzyna Krakowiak, Michał Libera (reprezentowali Polskę na Biennale Architektury w Wenecji w 2012 roku), Dawid Radziszewski (właściciel Galerii Dawid Radziszewski w Warszawie) oraz organizatorzy festiwalu »MŁODE WILKI 14« Zorka Wollny i Łukasz Jastrubczak.

Podczas trwania festiwalu odbędzie się konferencja naukowa poświęcona dydaktyce nowych mediów, ze szczególnym uwzględnieniem sztuki dźwięku, warsztaty, oraz koncerty muzyki eksperymentalnej.

21 LISTOPADA (piątek)**17.00**

AKADEMIA SZTUKI
Zona Sztuki Aktualnej
Otwarcie Festiwalu i wystawy konkursowej

18.30

AKADEMIA SZTUKI
Pokaz filmów nominowanych do nagrody

21.00

POLMOZBYT
„Co słychać?” prezentacja studentów Akademii Sztuki eksperymentujących z muzyką

22.00

AKADEMIA SZTUKI
Pokaz filmu Jarosława Żamojdy „Młode wilki”

12.30–16.30

AKADEMIA SZTUKI
Warsztaty „All And Any Sounds”. Prowadzenie: Jana Sotzko, Theresa Stroedges

22 LISTOPADA (sobota)**11.00**

AKADEMIA SZTUKI
Ponowny pokaz filmów nominowanych

KONFERENCJA:

„Dydaktyka nowych mediów ze szczególnym uwzględnieniem sztuki dźwięku”

AKADEMIA SZTUKI

12.30

Otwarcie konferencji — prof. Kamil Kuskowski (dziekan wydziału Malarstwa i Nowych Mediów)

13.00

„Polska kinematografia i sztuka w czasach transformacji ustrojowej” — Dawid Radziszewski

14.00

Prezentacja pracowni Audiosfery prof. Leszka Knaflewskiego (UA, Poznań) — Daniel Koniusz

przerwa na posiłek**16.00**

„Awangarda awangardy. Muzyka eksperymentalna przed XX wiekiem” — dr Michał Libera

17.00

„Komponowanie w opuszczonej przestrzeni – Resonance Assembly – Composition for Factory” — dr Zorka Wollny

18.00

„O niedoskonałości dźwięku i perfekcji urządzeń akustycznych” — dr Katarzyna Krakowiak

19.00

Dyskusja o przyszłości dydaktyki w zakresie video oraz sound artu na polskich uczelniach artystycznych z udziałem prelegentów
moderator: Łukasz Jastrubczak

przerwa**20.30**

Ogłoszenie wyników festiwalu (nagrody wręczy Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego)

21.00

POLMOZBYT
Koncert zespołu *Smutne Kobiety* oraz duetu *Jastrutkacz* (w ramach cyklu Superkoncerty)

23.00

STOWARZYSZENIE TWÓRCÓW i PRODUCENTÓW SZTUKI
Set Dj-ski Jany Sotzko (BRICK) oraz pokaz filmów fantastyczno-naukowych z krajów Europy Środkowo-Wschodniej.

23 LISTOPADA (niedziela)**11.00–15.00**

AKADEMIA SZTUKI
Wydarzenie towarzyszące: warsztaty „All And Any Sounds”

12.00

„Sound Studies jako eksperyment akademicki”
Wykład Jany Sotzko i Theresy Stroedges (Sound Studies UDK)

13.00

Prezentacja powarsztatowa (cykl krótkich koncertów)

14.00

Oficjalne zakończenie festiwalu

Wykłady:

„Polska kinematografia i sztuka
w czasach transformacji
ustrojowej”

mgr Dawid Radziszewski

str. 34

Prezentacja pracowni Audiosfery

prof. Leszka Knaflewskiego.

mgr Daniel Koniusz

str. 34

„Awangarda awangardy. Muzyka
eksperymentalna przed XX
wiekiem”

dr Michał Libera

str. 34

„Komponowanie w opuszczonej
przestrzeni – Resonance
Assembly – Composition for
Factory”

dr Zorka Wollny

str. 34

„ O niedoskonałości dźwięku i
perfekcji urządzeń akustycznych”

dr Katarzyna Krakowiak

str. 34

„Sound Studies jako
eksperyment akademicki”
Jana Sotzko i Theresa Stroedges

str. 34

Polska kinematografia i sztuka w czasach transformacji ustrojowej

mgr Dawid Radziszewski

Polskie kino przeżyło w latach 90. poważny kryzys idei. Wolność obywatelska i zniesienie cenzury dały nowe narzędzia filmowcom. Mogli pracować bez większego ideologicznego skrępowania i mówić właściwie to, co chcieli. Nieoczekiwanie jednak pojawiła się inna krępująca rama – kryterium kasowości filmu. Szczególnie interesującą formę przybrało to na początku lat 90., gdzie wyraźnie widać gasnące aspiracje twórców na rzecz nacisków producentów. Równoległe zupełnie inne mechanizmy wprawiały w ruch sztukę lat 90. Artyści starali się wywalczyć szersze pole wolności artystycznej, która mimo tego, że mieści się w ramach obywatelskiej wolności, nie zawsze jest respektowana. Równocześnie inaczej niż w filmie, nie pojawił się kapitał, który byłby w stanie wspierać działalność artystów. Instytucje sztuki, które mogły stanowić partnera, było zaledwie kilka. Paradoksalnie te przeciwstawne zjawiska, czyli dokapitalizowanie branży filmowej i niedofinansowanie świata sztuki przyniosły podobne skutki. Film i sztuka, gdy starały się opisać teraźniejszość i jej problemy, robiły to jakby z perspektywy innej, odległej planety. Początek kapitalizmu w polskiej kinematografii jest przerysowany, wygląda trochę jak nieprecyzyjna historyczna rekonstrukcja, która powstaje z niejasnych przyczyn. Sztuka skreśliła w stronę radykalizmu, na pierwszy plan wysunął się problem ciała artysty; przemiany społeczne pojawiają się tylko w warstwie deklaratywnej. Dopiero pod koniec dekady sytuacja się zmieniła; artyści i filmowcy znaleźli język, pozwalający opisać im to, co dzieje się za oknem pracowni i studiów filmowych. Podczas krótkiego wykładu przedstawię interpretacje tych zjawisk, a być może nawet uda się udowodnić, że w sztukę i film wiany jest ten sam duch czasu.

Dawid Radziszewski w latach 2005–2013 prowadził Galerię Pies w Poznaniu, od lutego 2013 prowadzi galerię Dawid Radziszewski w Warszawie. Kurator wystaw indywidualnych i zbiorowych, m.in.: *Wystawa dla Podróżnych* Dworzec PKP Zielona Góra, 2003, *Tęsknota za malarstwem*, Muzeum Ziemi Lubuskiej, Zielona Góra, 2005, *Tarnów 1000. lat nowoczesności*, BWA Tarnów 2010 2011, *Powrót do domu*, Koletek 12, Kraków. Redaktor książki „Tarnów. 1000 lat nowoczesności” poświęconej modernizmowi peryferiów (wraz z Ewą Łączyńską Widz) oraz „Adam Rzepecki. Preferuję bardziej zrzutę niż kulturę”.

Główne drzwi wejściowe do Akademii Sztuki w Szczecinie /
(klatka z pierwszego ujęcia filmu Jarosława Żamojdy „Młode Wilki”)

Pracownia AUDIOSFERY

Rok założenia: 1999 Początkowo jako pracownia AUDIOSFERA CZŁOWIEKA, później już jako Pracownia Audiosfery.

Niezmiernie ciekawa jest historia dźwięku na pograniczach sztuk. Nie sposób pominąć takich zjawisk jak: muzyka hałasu, poezja dźwiękowa, słuchowiska radiowe, microsound, muzyka konkretna, oraz szeroko pojęta muzyka elektroniczna.

Dźwięk, mimo że nienamacalny jest też nierozzerwalnie związany z obiektami materialnymi. Stąd rzeczywistość akustyczna istnieje nie tylko na zewnątrz, ale również wewnątrz naszych ciał. Istotny jest więc cielesny aspekt dźwięku. W wymiarze akustycznym mowa nie różni się wiele od innych zjawisk audialnych, oznacza to, że w zasadzie każdy rodzaj dźwięku może być wykorzystany jako materia językowa. Organizm ludzki zaczyna swój „koncert” już w tonie matki rytmami oddechu i biciem serca.

Sam moment przyjscia na świat ogłaszany jest w sposób dobitny i stanowi podstawę do odmierzania czasu. Ten sam organizm emanuje odgłosami-komunikatami, podczas codziennej pracy (ruch, wysiłek, trawienie, ciśnienie krwi, stany chorobowe, spełnienie i satysfakcja seksualna).

Drugą ważną sferą dźwiękową, która jest naturalnym źródłem inspiracji to przestrzeń audialna, w której funkcjonujemy na co dzień. Z jednej strony jest to środowisko naturalne, a więc spotykamy tu odgłosy związane z cyklami występującymi w naturze (odgłosy wiatru, wyładowania atmosferyczne, deszcz, itp.). Z drugiej strony rozwój cywilizacyjny jest dostarczycielem tak wielorakich struktur dźwiękowych począwszy od odgłosów dalekich zlewających się w ściany dźwięków, które często zagłuszają odgłosy natury, aż po skrajny hałas będący bezpośrednim zagrożeniem dla kondycji zdrowotnej człowieka. Wszystkie wyżej wymienione zjawiska, oraz fakt funkcjonowania dźwięku w przestrzeni kosmosu oraz w sieci internetowej mogą stanowić inspiracje do rozmowy na temat nowych realizacji artystycznych. W przypadku studentów, którzy wybrali dwuletni cykl studiów magisterskich program zostaje rozszerzony ze względu na indywidualny poziom artystycznego rozwoju młodych adeptów sztuki oraz pod kątem ich zapotrzebowań.

prof. Leszek Knaflewski w Pracowni Audiosfery

Awangarda awangardy. Muzyka eksperymentalna przed XX wiekiem

dr Michał Libera

Większość nurtów w muzyce i sztuce dźwięku XX wieku ufundowana jest na przeciwstawieniu z tradycją muzyczną. Przez całe dekady – od futuryzmu przez muzykę konkretną po *noise* i eksperymenty z akustyką – twórcy awangardy muzycznej przekonywali nas o całkowitej nowatorskości ich propozycji. Prezentacja będzie polemiką z tym założeniem opartą na materiale zebrany podczas badań do projektu Avant Avant Garde – serii koncertów, wykładów oraz publikacji na temat eksperymentów z dźwiękiem przed XX wiekiem. Praktyki architektów, kleryków, fizyków eksperymentalnych i mistyków zebrane w czasie przygotowywania projektu będą wprowadzeniem w zamierzone rozumienie tak fundamentalnych pojęć muzycznej awangardy jak przestrzeń akustyczna, aleatoryzm, hałas i szum, reprodukcja i wizualizacja dźwięku a także jego przetworzenia. W odniesieniu do twórczości takich postaci jak Leonardo da Vinci, Athanasius Kircher, Ernst Chladni, Joseph Sauveur czy Giuseppe Tartini, spróbujemy zrekonstruować idee i praktyki zapowiadające nadejście muzyki eksperymentalnej na wieki przed jej zdefiniowaniem w ostatnim stuleciu.

Michał Libera – socjolog, producent, kurator i krytyk muzyczny. Współzałożyciel fundacji 4.99, organizator koncertów, warsztatów i prób. Współproducent serii płyt poświęconych Studiu Eksperymentalnemu Polskiego Radia a także serii płyt konceptualno-popowych Populista. Od roku 2010 redaktor serii muzycznej w wydawnictwie słowo/obraz terytoria. Kurator Polskiego Pawilonu wyróżnionego na 13t. Międzynarodowej Wystawie Architektury w Wenecji.

Klatka z filmu dokumentującego performance „Resonance Assembly. Composition for Factory”.

Komponowanie w opuszczonej przestrzeni dr Zorka Wollny

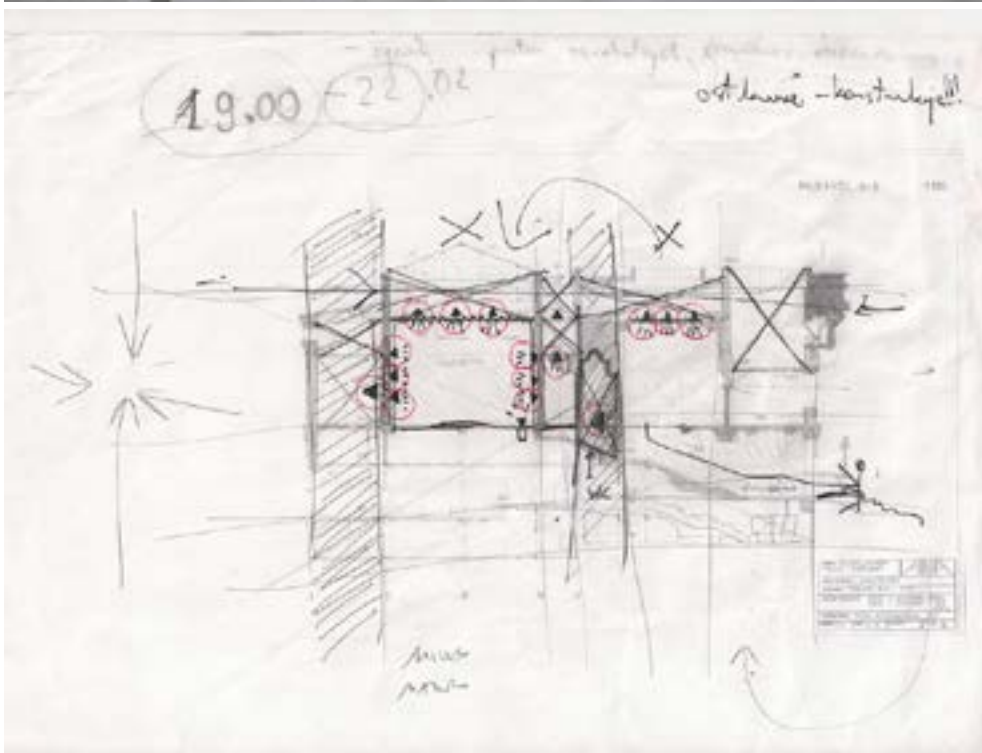
Komponowanie muzyki *site specific* czyli ściśle zintegrowanej z miejscem w którym powstaje i jest wykonywana, komponowanie na grupę wykonawców poruszających się w przestrzeni czy komponowanie jako choreografia. Powyższe zagadnienia zostaną omówione na przykładzie projektu „Resonance Assembly. Composition for Factory”.

Zorka Wollny artystka i kompozytorka. Jej performansy muzyczne oraz teatralne powstają w ścisłej relacji do architektury, a realizacje pokazywane są zarówno w kontekście sztuki współczesnej, teatru (Festiwal Teatralny Malta w Poznaniu, Festiwal Szekspirowski w Gdańsku) jak i muzyki współczesnej (Festiwal Warszawska Jesień, Audio Art Festival). Pracuje na Akademii Sztuki w Pracowni Multimedialnej i Animacji. Mieszka w Berlinie. Dyrektor festiwalu „Młode Wilki 14”.

„O niedoskonałości dźwięku i perfekcji urządzeń akustycznych”

dr Katarzyna Krakowiak

Wystąpienie dotyczyć będzie zjawiska utraty jakości na podstawie min. Hito Steyerl „The Wretched of the Screen”, „Imagine you are falling. But there is no ground”. Wykorzystane zostaną też pierwsze dwa zdania eseju Hito Steyerl „Free Fall: A Thought Experiment on Vertical Perspective” – i w tym kontekście omówione zostanie również zagadnienie izraelskiej architektury. Będzie też o obrazach testowych demo programów; przykładowo o symulacjach upadku, o symulacji ruchu tłumu i nowych pracach artystki.

„Rise and fall of air”, Zachęta, Narodowa Galeria Sztuki
/ 01.07.2013–18.08.2013 / Kurator: Michał Libera

Katarzyna Krakowiak – kolekcjonerka dźwięków. Zakładała pirackie radiostacje w Izraelu, rejestrowała rozmowy prowadzone za pośrednictwem Księżyca. Za swoją instalację „Making the walls quake as if they were dilating with the secret knowledge of great powers” otrzymała wyróżnienie na 13. Międzynarodowej Wystawie Architektury w Wenecji.

Sound Studies jako eksperyment akademicki

Jana Sotzko & Theresa Stroedges

Wykład przybliży wstępne założenia dziedziny Sound Studies, która wiąże badania akademickie z praktyką muzyki elektronicznej. Ta stosunkowo młoda dziedzina koncentruje się na świadomym postrzeganiu i redefiniowaniu pracy z dźwiękiem. Współcześnie żyjemy w świecie, który skupia się na percepcji wzrokowej, a nasza wrażliwość na dźwiękowe aspekty życia została zepchnięta na drugi plan. Sound Studies zaczęły się od koncepcji utrwalania przemijającego pejzażu dźwiękowego. Obecnie studia dźwiękowe znacznie poszerzyły swój zakres.

Wykład w języku angielskim.

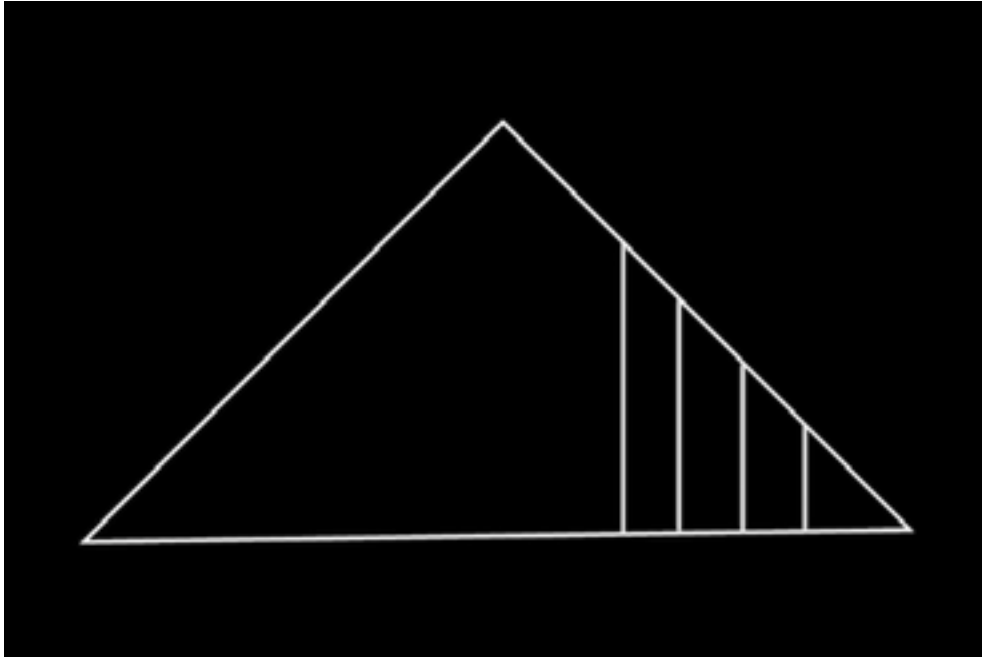
Forbidden Candy (2013), Jana Sotzko in collaboration with Theresa Stroetges. Sound performance at 365 Gallery, Leipzig. Featuring zither, sampler, synthesizer, a metronome and a cake.

Jana Sotzko – perkusistka, wokalistka, gitarzystka basowa i krytyczka muzyczna z Berlina. Studiowała literaturę oraz sztuki dźwięku. Interesuje się korelacją obrazu i dźwięku w kontekście powieści graficznych. Gra w kilku zespołach, prowadzi projekty improwizowane, od czasu do czasu występuje jako Djka (theme Djing).

Theresa Stroedges – dziewczyna-orkiestra. Zajmuje się muzyką instrumentalną i eksperymentalną elektroniką, absolwentka Sound Studies berlińskiego Univeritat der Kunste. Komponuje pod nazwą Golden Disco Ship, pierwszy album solowy „Prehistoric Ghost Party” został wyprodukowany przez legendarne Faust Studio. W listopadzie 2014 roku ukazała się druga płyta „Invisible BonfiRe”.

Co słychać?

studenci Wydziału Malarstwa i Nowych Mediów
Akademii Sztuki: Remigiusz Suda, Michał Urban,
Franciszek Warzecha, Aleksandra Zielińska,
Jakub Żukowski
kurator: dr Andrzej Wasilewski

Smutne Kobiety

Joanna Szumacher & Iza Robakowska

Jastrutkacz
Łukasz Jastrubczak & Mikołaj Tkacz

Dj set
Jana Sotzko

WARSZTATY

All And Any Sound

Jana Sotzko i Theresa Strodges
(trzydniowe warsztaty dźwiękowe)

Pierwsza część warsztatów poświęcona będzie umiejętności zbudowania zbiorowego pejzażu dźwiękowego. Materiały dźwiękowe zebrane przez uczestników w przestrzeni miasta zostaną wyjęte z kontekstu i ponownie połączone w instalacji dźwiękowej. Część druga zapozna studentów z praktyką utworów-instrukcji zapoczątkowaną przez grupę Fluxus. Każdy z uczestników przygotowuje krótką partyturę/scenariusz zdarzenia, które zostanie wykonane przez kogoś innego.

SKŁAD JURY

Katarzyna Krakowiak bio na stronie...

Michał Libera bio na stronie

Łukasz Jastrubczak posługuje się różnymi mediami, takimi jak wideo, rzeźba, instalacja, koncert, interwencja, podróż, efemeryczne zdarzenie. Współtworzy grupę artystyczną „Krzysztofjastrubczakłukasz kaczmarek” z Krzysztofem Kaczmakiem. Wspólnie z Sebastianem Cichockim jest autorem książki i zdarzeń pt. „Miraż”. Z Małgorzatą Mazur prowadzi instytucję „Centrum”. Jest Laureatem konkursu „Spojrzenia 2013”. Gra na syntezatorze w zespole „Boring Drug”. Od jakiegoś czasu wykorzystując 3 instrumenty klawiszowe, automat perkusyjny i delay nagrywa improwizowane kasety magnetofonowe. Współpracuje z galerią Dawid Radziszewski w Warszawie. Mieszka w Szczecinie, gdzie pracuje na Akademii Sztuki w Pracowni Działań Intermedialnych i Interaktywnych. Dyrektorka festiwalu „Młode Wilki 14”.

Zorka Wollny bio na stronie

NAGRODY

O przyznaniu Grand Prix ufundowanego przez Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego w kwocie 3000 PLN, dwóch głównych nagród Festiwalu »MŁODE WILKI 14« ufundowanych przez: Rektora Akademii Sztuki w wysokości 2000 PLN, Grupę Polmozbyt w wysokości 2000 PLN oraz 2 wyróżnień po 1000 PLN decyduje Jury uczestniczące w obradach 21.11.2014 roku.

O przyznaniu specjalnej nagrody Dziekana Wydziału Malarstwa i Nowych Mediów w postaci indywidualnej wystawy w ZONIE Sztuki Aktualnej, decyduje Dziekan Kamil Kuskowski.

Kategoria DŹWIĘK:

1. Wojciech Didkowski
2. Wojciech Didkowski
3. Mateusz Dryjer
4. Małgorzata Goliszewska
5. Marta Hryniuk
6. Tobiasz Jędrak
7. Adrian Kolarczyk
8. Adrian Kolarczyk
9. Bogna Morawska
10. Artur Rozen
11. Maciej Szczęśniak
12. Hubert Wińczyk
13. Hubert Wińczyk
14. Piotr Żołądź

1.

Crash

Wojciech Didkowski, ur. 1992

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,

Wydział Komunikacji Multimedialnej, III rok

praca powstała pod kierunkiem prof. Leszka Knaflewskiego
i mgr Daniela Koniusza

medium: sound art

rok produkcji: 2014

części składowe: sterownik, talerz perkusyjny,
Istanbul Agop Xist Crash 19", statyw prosty

2.

Struny

Wojciech Didkowski, ur. 1992

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,

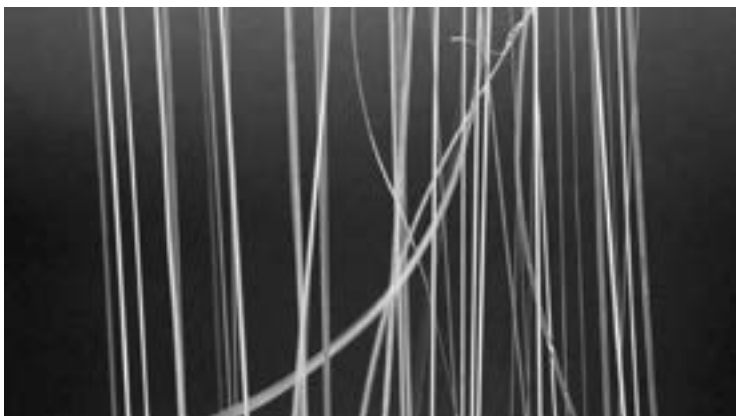
Wydział Komunikacji Multimedialnej, III rok

praca powstała pod kierunkiem prof. Andrzeja Syski
i dr Piotra Bosackiego

medium: video art / sound art

rok produkcji: 2013

części składowe: struny, konstrukcja do naciągania strun

3.

Obiekt

Mateusz Dryjer, ur. 1990

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,

Wydział Komunikacji Multimedialnej, III rok

praca powstała pod kierunkiem prof. Leszka Knaflewskiego
i mgr Daniela Koniusza

medium: sound art

rok produkcji: 2012

części składowe: wideo, obiekt (instalacja dźwiękowo-wizualna):
obraz z mechanizmem elektrycznym, wzmacniacz dźwięku

Elementy współtworzą w całości zintegrowany system
dźwiękowo-wizualny. Praca ma charakter oderwanej od
rzeczywistości wizualizacji ukrytego przekazu, który kryje się
w otoczeniu i z niego wynika.

4.

Przez sen

Małgorzata Goliszewska, ur. 1985

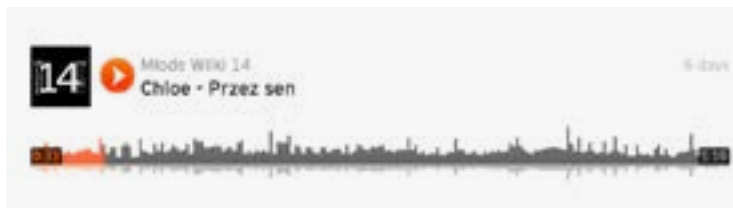
Akademia Sztuki w Szczecinie

Wydział Malarstwa i Nowych Mediów, II rok studiów II stopnia

medium: sound art

rok produkcji: 2014

Jest to zapis nagrań mojego mówienia przez sen z 2013 i 2014 roku.

5.

Bahasa sunda

Marta Hryniuk, ur. 1991

Akademia Sztuki, Wydział Malarstwa i Nowych Mediów,

I rok II stopnia

medium: video art

rok produkcji: 2014

części składowe: Projekcja: HD video, 32:9, 12'00" + szorstki szary dywan o szerokości projekcji

Film powstał po rezydencji w Indonezji. Poruszająca się po makiecie kamera jest prowadzona poprzez dokumentalny zapis aury szkoły podstawowej w Jatiwnagi (Jawa), gdzie zarejestrowałam dźwięk.

6.

Najbardziej przepraszam tych co nade mną

Tobiasz Jędrak, ur. 1985

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,

Wydział Komunikacji Multimedialnej, I rok II stopnia

medium: sound art

rok produkcji: 2014

W swojej pracy z dźwiękiem opodobałem sobie objekty, które wykorzystują architekturę lub są jej elementem, a dają się traktować jak instrumenty. Używałem domofonu, szlabanu, zbrojonych betonowych płyt, części mostów i przemysłowych konstrukcji. W przypadku *Najbardziej przepraszam tych co nade mną* odkryłem, że jeśli ramię umywalki uchylić pod odpowiednim kątem, kurek z nadwaną pozwoli na wydobywanie się głośniego dźwięku oraz zmianę jego barwy i wysokości. Nie jest to kontrola jaką można mieć nad klasycznym instrumentem, gdzie ten sam rodzaj ruchu muzyka wywołuje taki sam efekt. Machina jest kapryśna, rządzi się swoim prawami i robi niespodzianki. Co nie znaczy, że trzeba zapomnieć o artykulacji i zdać się na przypadek. Przeciwnie, po pewnym czasie urządzenie zaczyna słuchać grającego. Należy natomiast przyjąć, że nie o wszystkim się decyduje, że zawsze gra się z instrumentem i nigdy **na** nim, jak również to że dźwięk, który niesie się z rurami, słyszalny jest dla wszystkich w pionie, a każda próba jest jednocześnie koncertem.

7.

E.S.O.E.S.

Adrian Kolarczyk, ur. 1990

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,

Wydział Komunikacji Multimedialnej, III rok,

praca powstała pod kierunkiem: prof. Leszka Knaflewskiego,
mgr Daniela Koniusza

medium: instalacja dźwiękowa

rok produkcji: 2014

części składowe: cztery walkmany kasetowe, pętla taśmowa,
mikser czterokanałowy, głośniki

Instalacja jest wynikiem zainteresowania autora specyfiką taśmy magnetycznej i głowicy magnetofonowej. Cztery walkmany tworzą zamknięty układ, w którym odtwarzana jest pętla taśmowa z nagrany sygnałem s.o.s. Sygnał odczytany przez pierwszą głowicę, wędruje do trzech kolejnych, dzięki czemu powstają przypadkowe kombinacje dźwięków z alfabetu Morse'a.

8.

LEKCJA

Adrian Kolarczyk, ur. 1990
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,
Wydział Komunikacji Multimedialnej, III rok
praca powstała pod kierunkiem: prof. Leszka Knaflewskiego,
mgr Daniela Koniusza

medium: instalacja dźwiękowa

rok produkcji: 2014

części składowe: cztery walkmany kasetowe, pętla taśmowa,
mikser czterokanałowy, głośniki

Lekcja opiera się na wyizolowaniu dźwięku ze szkolnej lekcji angielskiego. Układ elementów jak i nieporządek panujący w warstwie dźwiękowej dopełniają mechanicznie powtarzane za nauczycielem wyrazy i zwroty. Praca jest kontynuacją działań autora związana z taśmami magnetycznymi i odtwarzaczami kasetowymi.

9.

Nawoływacz

Bogna Morawska, ur. 1990
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
Wydział Sztuk Pięknych, II rok II stopnia
praca powstała pod kierunkiem: Cezarego Lisowskiego,
Piotra Lisowskiego, Marty Kończak

medium: sound art

rok produkcji: 2014

części składowe: nagranie audio, umowa

Nagranie audio oraz umowa dokumentujące działanie performatywne. Praca powstała podczas pleneru w przestrzeni miejskiej Propozycje dla Torunia.
praca powstała w ramach PRZEprojektu

10.

POSŁANIEC

Artur Rozen, ur. 1985

Akademia Sztuki w Szczecinie, Wydział Malarstwa
i Nowych Mediów, I rok II stopnia.

Praca powstała pod kierunkiem dr Andrzeja Wasilewskiego

medium: obiekt dźwiękowy

rok produkcji: 2014

części składowe: szyba, pudło drewniane (płyta mdf), głośnik

Szyba osadzona w skrzyni z drewnianej płyty. Z wnętrza wydobywa się dźwięk, który raz opada, raz wzrasta, przechodząc po szklanej tafli. To co zwykle niewidoczne zostaje częściowo ufizycznione. Posłaniec oddziałuje nie tylko na zmysł wzroku i słuchu ale jest również odczuwalny w pobliskiej przestrzeni. Dźwięk jest podwodnym nagraniem ruchu ulicznego, którego wibracja zeszła do wody po filarach mostu.

11.

Bez tytułu

Maciej Szczęśniak, ur. 1989

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie,
Wydział Sztuki Mediów, I rok, II stopień

praca powstała pod opieką Mariusza Sołtysika

medium: instalacja dźwiękowa

rok produkcji: 2013

części składowe: głośnik wysokotonowy, wzmacniacz, rejestrator
dźwięku, oświetlenie

Praca powstała na wystawę Grupy Opcja pt. „Halny idzie”.

12.

Do Insects dream of electronic people in reverse

Hubert Wińczyk, ur. 1985

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,

Wydział komunikacji multimedialnej, I rok II stopnia

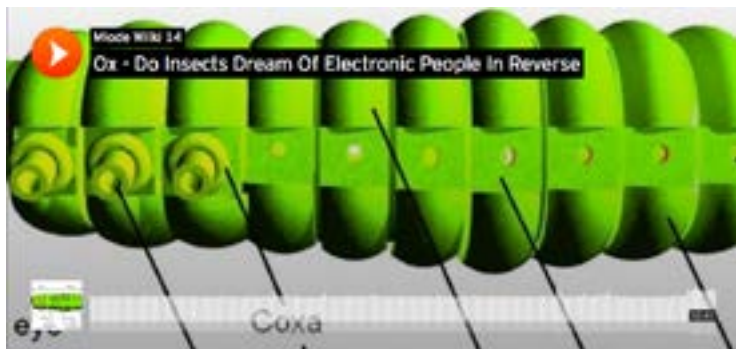
rok produkcji: 2013

medium: instalacja dźwiękowa

części składowe: nagranie audio, odtwarzacz + mały głośnik

ukryty w zakamarku

Nagranie wentylatora z zaplecza jednego z poznańskich klubów. Brzmienie tego wentylatora bardzo przypomina odgłosy insektów. Co ciekawe gdy odtworzy się ścieżkę wstecz, nie słychać różnicy (jedynie niektóre uderzenia sztućców, szklanek i kilka zdań wypowiedzianych przez obsługę zamykającą lokal zmienia swój charakter). Docelowo nagranie ma być emitowane z jakiegoś „zakamarka” (np. spod schodów, zza drzwi, itp.) Tytuł nawiązuje do powieści Philipa K. Dicka, który w swojej twórczości poruszał takie problemy jak: „co jest rzeczywiste, a co iluzją, scenografią?”, „co jest ludzkie i co to znaczy być człowiekiem”.

13.

Touch me with your deep vibrations

Hubert Wińczyk, ur. 1985

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział komunikacji multimedialnej, I rok II stopnia

praca powstała pod kierunkiem prof. Leszka Knaflewskiego i mgr Daniela Koniusza

medium: sound art

rok produkcji: 2012/2013

części składowe: materiał audio-video, magnetofon, kaseeta, puszka metalowa, drobne metalowe przedmioty.

W magnetofonie znajduje się stara kaseeta z muzyką pop. Po uruchomieniu zostaje spowolnione tempo, a następnie zredukowane wysokie częstotliwości, a wzmocnione niskie. Z energicznej piosenki pozostaje tylko niski powolny puls. Na głośnik zostaje położona metalowa puszka, która zaczyna wibrować w rytm niskiego uderzenia głośnika. Potem dołączają do niej małe metalowe przedmioty (śrubki, wentyl, pinezka itp.), które rezonują na metalowej puszcze wzbogacając powstający utwór o kolejne „instrumenty sekcji rytmicznej”. Jak w alchemii jedna substancja (piosenka pop) zostaje przekształcona w nową materię. Praca ta rozpoczyna serię działań eksplorujących zjawisko wzbudzenia dźwięku wysokiego poprzez wibrację powietrza lub powierzchni powodowaną niskim dźwiękiem.

14.

Etiuda geometryczna

Piotr Żołądź, ur. 1993

medium: video/sound art

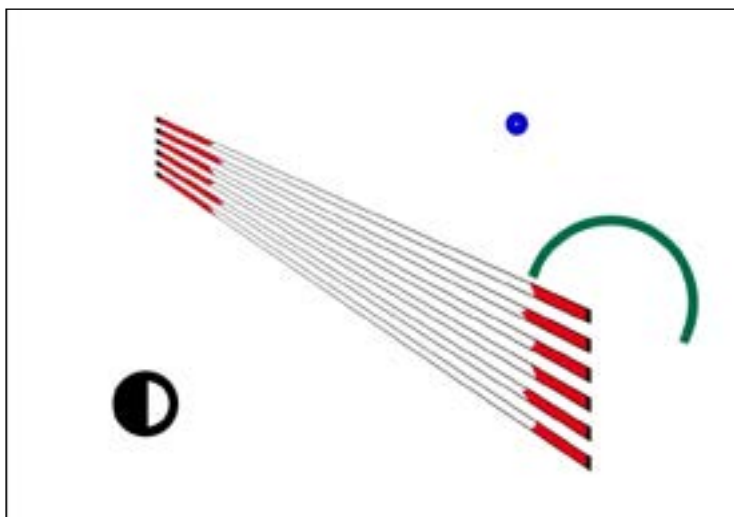
rok produkcji: 2013

Wariacje

Piotr Żołądź, ur. 1993

medium: video/sound art

rok produkcji: 2013

Kategoria OBRAZ:

1. Karolina Babińska
2. Maurycy Chełmiński
3. Natalia Janus-Malewska
4. Weronika Kasprzyk
5. Karolina Mełnicka
6. Justyna Misiuk
7. Jan Moszumański
8. Maria Ornaf
9. Ewa Sadowska
10. Grupa „Super Kwiaty”
Ewelina Czaplicka-Ruducha
Kacper Ruducha
11. Julia Taszycka
12. Mikołaj Tkacz
13. Piotr Urbaniec
14. Bartosz Zaskórski

1.

Chcę i lubię, bo znam

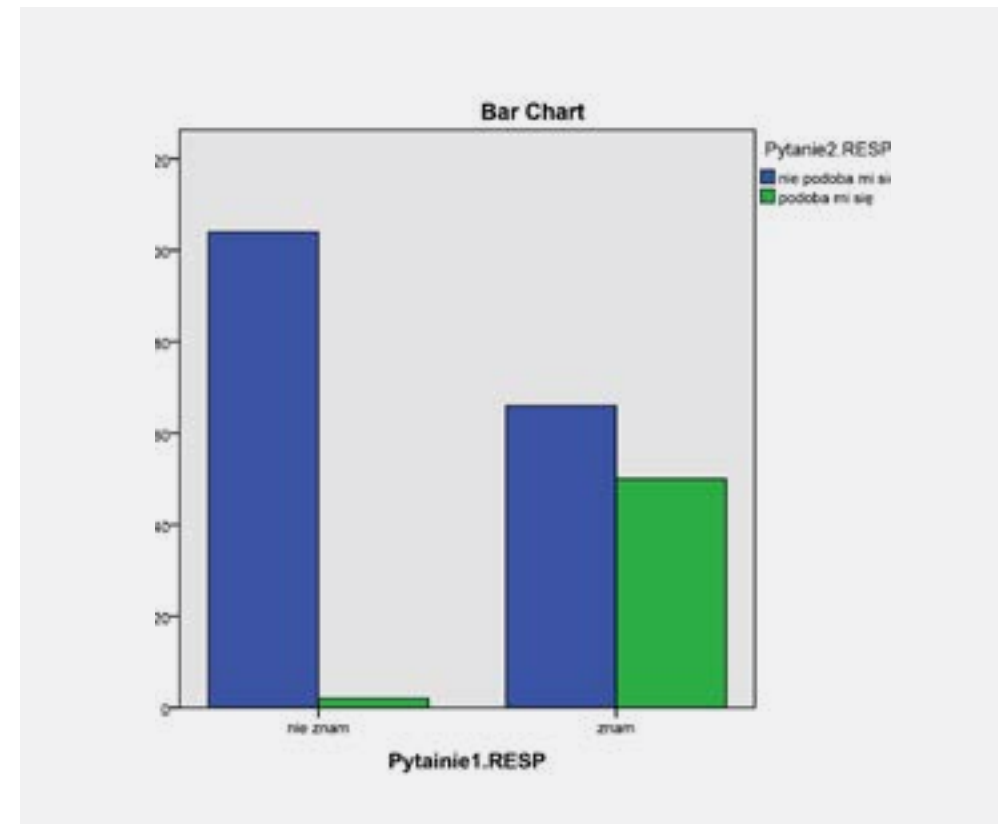
Karolina Babińska, ur. 1986

Akademia Sztuki w Szczecinie, Wydział Malarstwa
i Nowych Mediów, III rok

praca powstała pod kierunkiem dr hab. Agaty Zbylut,
mgr Łukasza Jastrubczaka

rok produkcji: 2014

medium: video art

2.

Bajki w mojej głowie

Maurycy Chełmiński, ur. 1990

Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. Leona Schillera w Łodzi, Wydział Organizacji Produkcji Filmowej i Telewizyjnej, V rok

rok produkcji: 2014

medium: video art

3.

Higiena

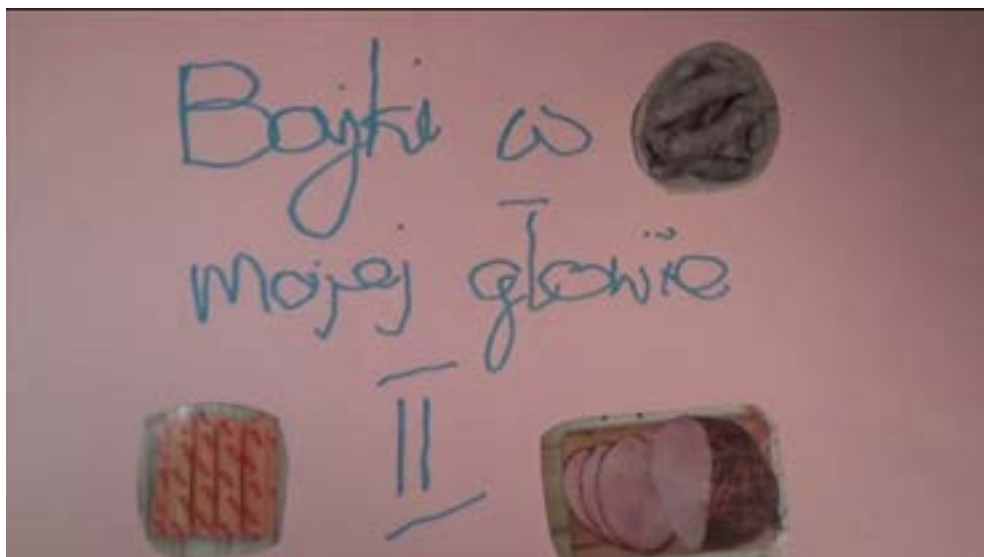
Natalia Janus-Malewska, ur. 1991

Akademia Sztuki w Szczecinie, Wydział Malarstwa i Nowych Mediów, III rok

praca powstała pod kierunkiem dr hab. Agaty Michowskiej i mgr Anny Orlikowskiej

rok produkcji: 2013

medium: video art

4.

Kaczki odbicie / Kajakarz na zakręcie / Ryba pływająca w kółko

Weronika Kasprzyk, ur.1989

Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie

praca powstała pod kierunim prof. Agaty Pankiewicz

rok produkcji: 2014

medium: wideo

Prace z cyklu Kopalniok River.

5.

Windows in Heaven

Karolina Mełnicka, ur. 1988

Akademia Sztuki w Szczecinie, Wydział Malarstwa
i Nowych Mediów, I rok II stopnia

praca powstała pod kierunkiem dr hab Agaty Michowskiej
i mgr Anny Orlikowskiej

rok produkcji: 2014

medium: wideo

6.

W malinowym chruśniaku

Justyna Misiuk, ur. 1989

Akademia Teatralna im. A. Zelwerowicza, Wydział Reżyserii, II rok

rok produkcji: 2013

medium: video art

Podróż tramwajem na miejski stadion zmieniła się w surrealistyczną i absurdalną podróż po krańcach najbardziej namiętnych i najbliższych człowiekowi emocji. Erotyczne uniesienia, zakochanej pary skrytej między malinami dorównują emocjom rozpalanym w stadionowym chruśniaku.

7.

Pasieka Pani Battsurun

Jan Moszumański, ur. 1990

Kunsthogskolen w Oslo I rok II stopnia; ukończone studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Intermediów

rok produkcji: 2014

medium: video

Film jest produktem ubocznym po części nieudanego przedsięwzięcia land-artowego, wykonanego podczas Land Art Mongolia 360 Biennale. W miejsce rzeźby terenu powstał film na zamówienie, mającej brać udział w realizacji, kobiecej grupy robotniczej „Khanguh Buram”. Film reprezentuje grupę na centralnoazjatyckim sympozjum apiologicznym, mając zapewnić mu nagrodę dla najlepszej pasieki (do zweryfikowania w listopadzie). Przy ekspozycji w galerii filmowi towarzyszyła instalacja – pryzma martwych pszczół (30x30x20 cm) zalana miodem. Zalana w taki sposób, że część kleistej mieszaniny spłynęła po ścianie postumentu na posadzkę, a dalej rozniesiona na podszewkach zwiedzających po całej powierzchni wystawy, zmieniła posadzkę Galerii Narodowej w klejący, brudny i uporczywy białkowo-cukrowy koszmar.

8.

Benighted

Maria Ornaf, ur. 1989

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Komunikacji

Multimedialnej

praca powstała pod kierunkiem prof. Piotra Kurki

rok produkcji: 2014

medium: film eksperymentalny

9.

Mom Dad My Band

Ewa Sadowska, ur. 1989

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

praca powstała pod opieką prof. Jarosława Kozłowskiego

rok produkcji: 2012

medium: wideo

Praca zrealizowana w V pracowni rysunku prof. Jarosława Kozłowskiego. Moi rodzice zmuszeni spreparowanym przez mnie i podpisanym przez profesora oświadczeniem, grożącym wydaleniem mnie z uczelni, uczą się wykonywać mój utwór „Elephant man”. Moja mama nie zna angielskiego, mój tata uważa, że moja muzyka to nie jest muzyka, sam gra na basie w zespole weselnym.

10.
Szymanowskiego 7/39
Grupa „Super Kwiaty”
Ewelina Czaplicka-Ruducha ur. 1987
Kacper Ruducha ur. 1987
absolwenci Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku; Ewelina Czaplicka-Ruducha jest studentką I roku II stopnia na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

rok produkcji: 2012
medium: wideo, obiekt
części składowe: 8 minutowe video, makieta (70x40x50 cm)
mieszkania w bloku

Film został nakręcony w makiecie mieszkania, w którym się wychowałam.

11.
Bez tytułu
Julia Taszycka, ur. 1992
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,
Wydział Komunikacji Multimedialnej
praca zrealizowana pod kierunkiem prof. Leszka Knaflewskiego

rok produkcji: 2014
medium: video art

12.
Poważny człowiek
Mikołaj Tkacz
Akademia Sztuki w Szczecinie, Wydział Malarstwa i Nowych
Mediów, II rok II stopnia
praca powstała pod kierunkiem dr Huberta Czerepoka

rok produkcji: 2014
medium: wideo
Film o poważnym prowadzącym program „Telewizyjne biuro
śledcze” i jego smutkach.

13.
Obiekty
Piotr Urbaniec, ur. 1992
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Sztuki Mediów,
I rok II stopnia
praca powstała na Akademi Sztuk Pięknych w Krakowie pod
kierunkiem prof. Bogdana Achimescu

rok produkcji: 2014
medium: obiekty, wideo

14.

Wieś

Bartosz Zaskórski, ur. 1987

Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach,

Wydział Artystyczny, I rok II stopnia

praca powstała pod kierunkiem dr hab. Grzegorza Hańderka

rok produkcji: 2013

medium: video art

muzyka – Bartosz Zaskórski (Mchy i Porosty) Konrad Materek (Rez Epo)

głos – Konrad Materek

tekst, zdjęcia, montaż, koncepcja – Bartosz Zaskórski

Zmyślone badanie zmyślonych miejscowości z użyciem zmyślonej i niesprecyzowanej metodologii.

Wieś w kontekście narracji filmu to odizolowana od zewnętrznego świata kraina, badana przez niewidzialnego badacza (nie wchodzącego w interakcje z obiektem badań), której rzeczywistość określona jest przez fiksję jej mieszkańców. Całość przyjmuje kształt filmu przyrodniczego. Towarzyszy temu ścieżka dźwiękowa zbudowana z nagrań terenowych, skradzionych sampli oraz rozmaitych buczeń wygenerowanych przez analogowy sprzęt. Głos narratora, jest głosem człowieka znudzonego, zmęczonego swoją pracą – polegającą na byciu niewidzialnym, badaniu omawianych wsi, pisaniu sprawozdań i referowaniu ich.

redakcja: Łukasz Jastrubczak & Zorka Wollny
projekt graficzny: NOVIKI
Wydawnictwo Naukowe Akademii Sztuki
w Szczecinie
Redaktor naczelny: Ryszard Ziarkiewicz
Pl. Orła Białego 2, 70-562 Szczecin
Tel. kom.: 643 080 242
e-mail: wydawnictwo@akademiasztuki.eu

Współfinansowane ze środków
Urzędu Marszałkowskiego Województwa
Zachodniopomorskiego

FESTIWAL »MŁODE WILKI 14«

koordynatorzy merytoryczni:
Łukasz Jastrubczak i Zorka Wollny
współpraca organizacyjna:
Agnieszka Górka, Agnieszka Lisowska
pomoc: dr hab. Agata Zbylut

Festiwal organizowany przez Wydział
Malarstwa i Nowych Mediów Akademii
Sztuki w Szczecinie z inicjatywy
prof. Kamila Kuskowskiego

isbn 978-83-63072-60-5